

Teatrul Maria Filotti Brăila

regia artistică:

**CĂTĂLINA
BUZOIANU**

scenografia și costumele:

**IRINA SOLOMON
DRAGOȘ BUHĂGIAR**

muzică:

RICU ALIFANTIS

coregrafia:

MĂLINA ANDREI

R+X

Niciodată n-am trăit mai frățește cu atâția oameni, ca de când am revenit în orașul meu. Niciodată nu m-au căutat și nu m-au găsit mai mulți oameni. Și nicicând n-am crezut că Brăila ar putea să placă atâtor străini de seamă care au văzut în viața lor numai orașe strălucite. Așa că am regăsit Brăila copilăriei mele. De fapt, m-am regăsit pe mine. Și pentru aceasta - adică pentru tot ce înseamnă viață - Brăila mi-e suficientă. Ea este toată umanitatea

Panai Istrati

"Sunteți de părere - ca și prietenul nostru Romain Rolland - că ar trebui să explic, în câteva rânduri, tema generală care va fi întâlnită de-a lungul cărților mele.

Nu m-am gândit niciodată că ar trebui să explic, eu însumi, ceva din această materie. Nu sunt scriitor de meserie și n-am să fiu niciodată. Întâmplarea a făcut ca să fiu pescuit cu undița în apele adânci ale oceanului social de către pescuitorul de oameni de la Villeneuve (Romain Rolland). Sunt opera lui. Ca să-mi pot trăi a doua viață, aveam nevoie de stima lui, și ca să obțin această stimă, caldă, amicală, el îmi cerea să scriu.

N-aștept de la dumneata scrisori exaltate, îmi scria el, aștept opera. Realizează opera, mai importantă decât dumneata, mai durabilă decât dumneata, care îi ești păstaie"

Cu biciul acesta în coapsă - și, de asemenea, mulțumită ovăzului pe care mi-l oferea generos prietenul George Ionescu - am început să alerg cu elan. Povestirile lui Adrian Zograffi ni se datoresc nouă, acestora trei. Lăsat în seama mea, nu sunt în stare să fac altceva decât zugrăveli, fotografii în aer liber și alte lucruri obișnuite, la îndemâna tuturor.

Adrian Zograffi nu e, deocamdată, decât un tânăr căruia îi e drag Orientul. E un autodidact care-și găsește Sorbonna pe unde poate. Trăiește, visează, dorește, vrea o mulțime de lucruri. Mai târziu va cuteza să spună că multe lucruri sunt prost făcute de oameni și de creator. Știu că e foarte periculos să contrazici pe creator și pe oamenii care nu-s zugravi sau fotografi ambulanti pe *Promenade des Anglais*; dar se spune, la dumneavoastră, în Franța, că nimeni nu poate mulțumi pe toată lumea și pe tatăl său. Sper, totuși, că i se va ierta această îndrăzneală lui Adrian. Pentru că, păstrându-și libertatea întreagă, el își va permite o altă îndrăzneală, aceea de a iubi, de a fi, totdeauna, în toate țările, prietenul tuturor oamenilor care au inimă. Sunt puțini, dar Adrian nu crede că omenirea e chiar atât de mare cât se socotește. Așteptându-și istoria, el nu face, în momentul de față, decât să asculte poveștile altora.

Să le ascultăm împreună cu el, dacă binevoiți".

Panaît Istrati

Catalina Bugeanu

S-a născut la 13 aprilie 1938 la Brăila.

1970 - absolventă a Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică din

București; 1970 - 1973, lucrează undesebi la teatrele din Iași și Piatra Neamț; din 1975, colaborează cu Teatrul Lucia Sturdza Bulandra din București; 1979 - 1985, regizor permanent la Teatrul Mic din București; din 1985, regizor permanent la Teatrul Lucia Sturdza Bulandra București.

Premii naționale: 1971, Premiul Festivalului de la Piatra Neamț și București; 1972, Premiul Festivalului de la Katowicw, Polonia; 1973, Premiul Academiei Române; 1978, Premiul la Festivalul Teatrului Contemporan de la Brașov; 1979, 1980, 1985, 1986, Premiul Asociației de Teatru și Muzică; 1991, 1995, Premiul UNITER; 1994, Marele Premiul al Festivalului Național de Teatru; 1995, Marele Premiul și Premiul pentru regie la Festivalul Internațional de Dramaturgie Românească de la Timișoara pentru spectacolul *Patul lui Procust*. **Premii internaționale:** 1979, Premiul Special al Juriului, Durham, Anglia; Titlul *Amicus Poloniae* pentru propagarea culturii poloneze; 1993, Premiul *Theatre vivant*, Radio France Internațional pentru spectacolul *Teatrul descompus*; 1995, Premiul *Salvo Randona* pentru întreaga activitate și în special pentru montarea operei lui Pirandello, Sciacca, Italia. **Spectacole de teatru montate** (selecție): *Bolnavul închipuit* de Moliere, *Peer Gynt* de Ibsen, *Carnaval la Iași* de Vasile Alecsandri, *Adela* de G. Ibrăileanu, *Celestina* de Fernando de Rojas, *Istoria hîterogică* după D. Canteмир, *Poveste de iarnă* de Shakespeare, *Hedda Gabler* de Ibsen, *Interviu de Ecaterina Oproiu*, *Efectul razelor gama asupra anemonelor* de Paul Zindell, *Romeo și Julieta* de Shakespeare, *Să-l îmbrăcăm pe cei gol* de Pirandello, Nu sunt *Turnul Eiffel* de Ecaterina Oproiu, *Maestrul și Margareta* după M. Bulgakov, *Dama cu carneii* după Alexandru Dumas, *Cerul instelat deasupra noastră* de Ecaterina Oproiu, *O dimineață pierdută* de Gabriela Adamesteanu, *Urtașii muntilor*, de Pirandello, *Merlin de Tânkred Dorst*, *Pescărușul* de Cehov, *Fuga* de M. Bulgakov, *Dibuk* de Anski, *Pelicanul* de Strindberg, *Patul lui Procust* după Camil Petrescu, *Sase personaje în căutarea unui autor* de Pirandello. **Spectacole de operă:** *Oedip* de George Enescu la Lucerna, Elveția, *Lunea pe Lună* la Atenul Român, Ioana pe rug de Honneger, Atenul Român, *Oedip* de George Enescu (versiune nouă, prezentată la Opera din București cu ocazia Festivalului Enescu). **Spectacole realizate în străinătate:** Nu sunt *Turnul Eiffel* de Ecaterina Oproiu, Lublin, Polonia; *Satana la Moscova* de M. Bulgakov, Israel; *Nunta lui Figaro* de Beaumarchais, Israel; *Vingt miniatures pour Cioran* la Centrul Muzical Marius Constant din Paris.

Mitologii

Scenariul acesta a stat în sertar aproape zece ani. El mi-a fost comandat de teatrul din Brăila pentru o aniversare Panait Istrati.

Timpul lui a venit abia acum.

Nu este vorba aici de viața lui Panait Istrati și nici de dramatizarea romanului *Chira Chiralina*.

Timpul real al spectacolului este drumul celor trei prieteni: Adrian, Stavru și Mihail de la Brăila spre bălciul de la Slobozia.

Ar fi după anul 1907.

Adrian Zograffi are optsprezece ani.

Timpul imaginar al spectacolului este o coborâre într-o fântână a amintirilor, din ce în ce mai adânc, până la copilărie.

Stavru evocă mai întâi adolescența în anul 1867 pentru eoisodul Tincuța, apoi un an 1842 pentru fermecătorul nucleu mitologic al Chiralinei.

Spațiul este acel kilometru pătrat al existenței terestre: orașul Brăila și fluviul, drum spre lumea întreagă.

Baladă, legendă, mitologie, Chira Chiralina, această fiică a apelor, arhetip al feminității, leagă întregul material și dă cheia filosofică, platonicească a nostalgiei originare.

Spectacolul este un poem despre iubire în toate ipostazele ei.

Stavru și Adrian trăiesc amândoi obsesia iubirii materne dar și suferința iubirii imposibile - în cazul lui Stavru pentru Chira, sora lui, în cazul lui Adrian pentru Neranțula, imagine cristalină a copilăriei spartă în cioburi de o existență trivială. Motivul este în continuare cel al apei.

Personajul principal al acestui spectacol nu este, de fapt, orașul-port, mustind de o viață tulburătoare, ci fluviul, apa care cuprinde impunătoarea mitologie a spațiului într-un timp irizat al

nostalgiei copilăriei și într-un timp disperat al deriziunii idealurilor, un timp al degradării iubirii.

Psihanaliza apei, ca motiv al feminității absolute, amestecă suprapune, colează, desiră inefabilul feminin într-o ambiguitate a imaginilor virate până la disoluție.

Mama Chirei, care în baladă este Chira însăși, se identifică în acel abur de beatitudine, de extaz, cu flica ei.

Neranțula duce mai departe personajul- sirenă într-un bălci al deșertăciunilor, al urâteniei și al morții.

Tincuța, imagine a purității ultragiate, poartă și ea, în moarte, motivul acvatic al Ofeliei. Afrodita, Lorelei sau Mica Sirenă se întâlnesc shakespearian, într-o sinteză europeană a motivului feminității undelor.

Balada Nerențula-Afrodita, mica zeităte a insulelor grecești, continuă balada Kyrei-Kyriei, doamna Iubirii. Neranțula, mica portocală amară, femeie-copil, ucisă de bestialitatea vieții, este o altă ipostază a Mamei și a Chirei.

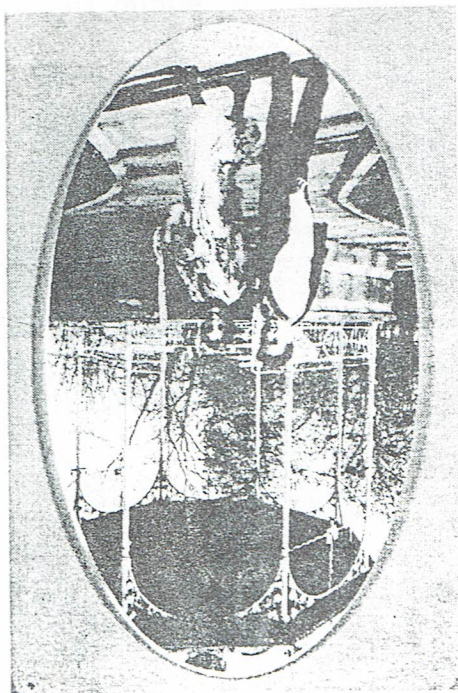
Femeile acestea, care aleg ca principiu de viață libertatea, sunt distruse sălbatec de legi strâmbe, de violență, viciu, crimă. Abjecția naturii umane înghite implacabil Frumusețea, Iubirea, Prietenia.

Ipostaze ale Iubirii platonice sunt și cele două oglinzi masculine, Stavru și Mihail, care îl reflectă pe Adrian în meditația asupra prieteniei și homosexualității.

Panait Istrati-Adrian, vagabondul care navighează pe apele universului este Ulysse în căutare Iubirii absolute, AGAPE.

Catalina Logoscu

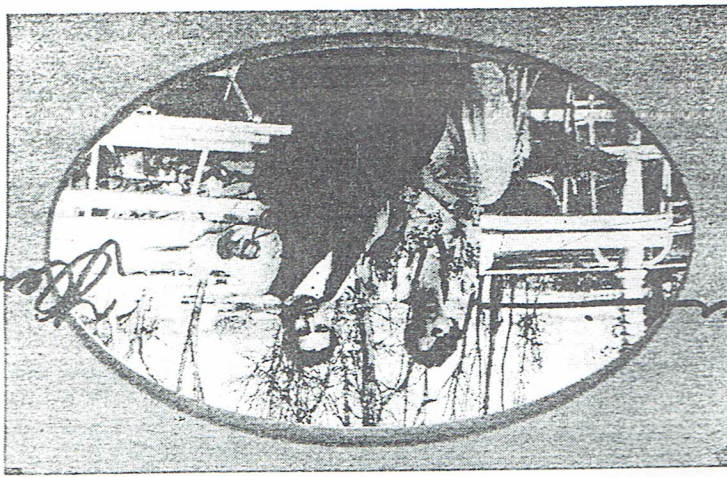

Irina Solomon
n. 11.12.1965, București
1992 - absolventă a Academiei de Arte
Plastice "Nicolae Grigorescu"
București; 1993 - membră UNITER;
1994 - angajată pictor-scenograf la
Teatrul Național București

Dragos Buhagiar
n. 19.08.1965, Brăila
1992 - absolvent al Academiei de Arte
Plastice "Nicolae Grigorescu"
București; 1992 - angajată
pictor-scenograf la Teatrul Mic,
București; 1993 - membru UNITER;
1994 - angajată pictor-scenograf la
Teatrul Național București

Teatru și Film, scenariul și regia Alexandru Solomon (Dragos Buhagiar); 1991 - Decorul și Costumele filmului "Cameleonul" de Alexandru Solomon produs de Academia de Teatru și Film București; 1993 - Costumele filmului reclama "Phillips", produs de Ideas, Inc. (Irma Oblemenco Solomon) ■ Irina Solomon și Dragos Buhagiar realizează în mai puțin de 4 ani scenografiile a peste 30 de spectacole de prestigiu de la cele mai importante teatre din România. ■ **Dintre cele mai importante spectacole:** 1992 - "Jaques și stăpânul său" de Milan Kundera, Teatrul Mic, București. Regia: Petre Boker; 1993 - "La țigăncă" de Alex. Hausvater, după Mircea Eliade, Teatrul Odeon, București. Regia: Alex. Hausvater; 1994 - "Suita de crime și blesteme" după Euripide, Teatrul "Lucia Sturdza Bulandra", București. Regia: Felix Alexa; 1995 - "Roberto Zucco" de B.M. Koltès, Teatrul Național, București. Regia: Felix Alexa; 1995 - "Oranul Zhao" de Ji Junxiang, Teatrul Tineretului, Piatra Neamț. Regia: Alexandru Dabija; 1995 - "Fratii" (Boss Grady's Boys) de Sebastian Barry, Teatrul Dramatic "Sică Alexandrescu", Brașov. Regia: Alexandru Dabija

■ **Participări:** 1991 - Trienala de scenografie de la Praga (secția studenți); 1992 - Trienala de scenografie București, Galerile Teatrului Național; 1993 - Expoziția absolvenților Academiei de Arte Plastice "Nicolae Grigorescu", București, Galerile Teatrului Național; ■ **Premii:** 1992 - Premiul Ex equo pentru costumele spectacolului "Jaques și stăpânul său" de Milan Kundera din cadrul Festivalului de teatru "I.L. Caragiale" (Dragos Buhagiar); 1994 - Premiul pentru creație *Haute Couture* și pentru cel mai bun spectacol de modă din cadrul Festivalului Național de Modă, ediția de primăvară 1994-1995; Premiul UNITER pentru scenografia spectacolului "Oranul Zhao" de Ji Junxiang, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, în regia lui Alexandru Dabija; "Roberto Zucco" de B.M. Koltès, Teatrul Național București, în regia lui Felix Alexa; 1995 - Premiul criticilor și al Fundației XXI pentru contribuția remarcabilă în crearea spațiului plastic la spectacolele: "Oranul Zhao", "Roberto Zucco" și "Fratii" de Sebastian Barry, la Teatrul "Sică Alexandrescu" din Brașov, în regia lui Alexandru Dabija; ■ **Filme:** 1990 - Decorul și costumele filmului "Casa și strada", film produs de Academia de

Ileana Cârstea-Simion

profesor universitar

Regizor artistic, actriță, profesor de dicție și arta actorului. Absolventă a Facultății de actorie și a Facultății de regie; 25 de ani vechime în învățământul superior la Academia de Teatru, Facultatea Ecologică Pygmalion, susține cursuri de specialitate - dicție - la Radio "Vocea Speranței"; 36 de ani de activitate de regie la Teatrul "Ion Creangă" București

■ Distincții: Premiul I la Festivalul Internațional al Teatrelor pentru Copii - Sofia; Premiul în cadrul Galei Naționale a Recitalurilor Dramatice; Diploma de Onoare în cadrul Festivalului Național, ediția a V-a; Premiul III, Arenele Romane, 1986; Premiul I și Premiul Special al Juriului pentru un spectacol de copii, Festivalul Național, ediția a VII-a. ■ A realizat spectacole la televiziune, radio, ATM, Institutul de Teatru, la teatre din țară - Bacău, Brăila, Ploiești etc., scenarii radiofonice. Diploma de onoare la Festivalul Republican al Institutelor de Teatru.

Am avut bucuria să lucrez alături de mari regizori ca Liviu Ciulei - la Teatrul Bulandra pentru spectacolele "Visul unei nopți de vară" și "Deșteptarea primăverii" și cu Cătălina Buzoianu - atât la Bulandra cât și acum, la Brăila, - tocmai pentru a reda vorbirii locul ei în teatru și rostirii limbii române, frumusețea ei.

Alături de plastică, vorbirea face parte din mijloacele de expresie actricească, dar importanța ei e majoră din cauza dublei misiuni: cea de formă, dar și cea de conținut semantic prin care ideile textului sunt comunicate.

E meritorie strădania teatrului brăilean pentru a profesionaliza trupa, cu atât mai mult cu cât nu toți am avut prilejul acestor perfecțiuni.

M-a contrariat totdeauna că arta teatrală, în atâtea milenii, nu a reușit să-și perfecțeze un sistem scris care să mențină și să transmită semnele sonore alături de cele de sens pe care le conțin cuvintele, așa cum muzica reușește să păstreze prin

note și partituri creația sa sonoră. E păcat că nu există un astfel de sistem, dar asta nu înseamnă că noi nu avem un întreg sistem oral de sonorități, de dicție, de poză de voce, de frazare, care trebuie cunoscut, antrenat și utilizat.

Strădania mea de a preda o întreagă materie în timp record a fost răsplătită prin entuziasmul și hărnicia interpreților și prin marile progrese înregistrate pe parcursul repetițiilor. Sper ca acestea să se reflecte benefic în interpretarea artistică a acestui spectacol, ce a necesitat un antrenament de maximă performanță, ilustrând practic noțiunea de actor total, care cântă, rostește, se mișcă și dansează cu perfectă organicitate și ușurință.

Aș dori să fi insuflat actorilor brăileni și pentru viitor dragostea mea pentru domeniul expresiei vocale, credința în necesitatea antrenamentului și sper ca această experiență să-i convingă în direcția perfectării rezultatelor obținute.

Ileana Cârstea - Simion

Nicu Alifantis

Născut la Brăila, 31.05.1954

Pentru scena teatrului brăilean compune muzica spectacolelor:

1972. Furtuna de A.N. Ostrovski. Regia: Constantin Dinulescu; 1973. Întâlnirea mea

cu micul priet de Dumitru Solomon. Regia: Mircea Crețu; 1973. Swanewit de A.

Stindberg. Regia: Alexandru Tocilescu; 1975. Trandafirii roșii de Zaharia Bărsan.

Regia: Zoe Anghel Stanca; 1977. Agenor. leul pe catalige de Ion Lucian (la Teatrul de

păpuși Brăila). Regia: Zoe Anghel Stanca; 1982. Două iubiri de Armen Zurbabov. Regia:

Nicolae Scariat; 1987. Georges Dandin de Moliere. Regia: Dana Dima; 1987. A

douăsprezecea noapte de W. Shakespeare. Regia: Dragoș Galgottiu; 1989. Lumea

întreagă joacă teatru de Radzinski. Regia: Dana Dima; 1996. Chitra Chitrallina versiune

scenică de Cătălina Buzoianu. Regia: Cătălina Buzoianu ■ Nicu Alifantis a

compus, în perioada 1972-1996, muzica pentru 78 de spectacole, lucrând cu echipe

de creatori dintre cele mai valoroase pe care le-a avut și le are teatrul românesc. ■ 1978-

1988 - compune muzica pentru 8 filme: Să Speranța, Moara lui Califar, Drum către

viață, Echipajul, Arpi de zăpadă, O zi la București, Unde ești, copilărie. ■ Turnee

(1975-1995): Bulgaria, Cehoslovacia, Germania, Ungaria, Israel, Republica

Moldova, Franța, Anglia, Italia, Olanda ■ Premii: 1991. Premiul UNITER

pentru muzică de teatru; Festivalul Național "I.L. Caragiale", premiul pentru

muzica de scenă "Ubu Rex"; 1992, Festivalul de pop Chișinău, Republica

Moldova, premiul Jurului; 10-12.01.1992; 1994, Festivalul de folk "Om bun"

21.12.1994, premiul pentru întreaga activitate; 1995 - Radio Contact, premiul compozitorului anului 1994; Festivalul Național al teatrelor de revistă Constanța, 26.11.1995, premiul pentru muzica spectacolului "Falstaf Story" ■ Discografie: 1976 - Cântec de noapte, 1979 - După melci, 1984 - Nicu Alifantis, Mitică Popescu, 1988 - Piața Română Nr.3, 1991 - Risipițorul de iubire, 1992 - Decembrie, 1993 - Ia toți baladist, 1995 - Voiaj, 1996 - Nichita

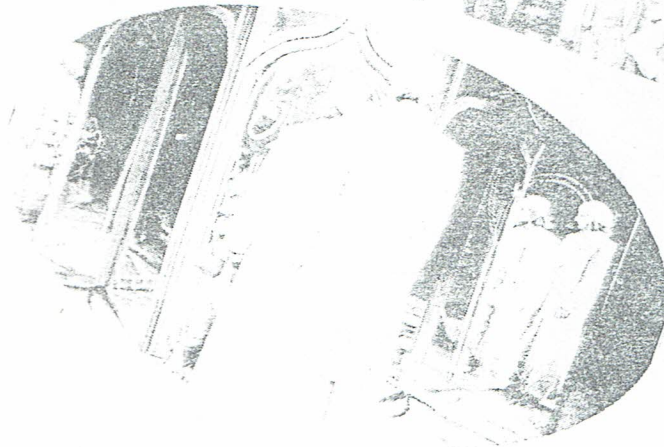
Mulțumesc Centrului de Creație, Inspectoratului pentru Cultură, Comunității Elene și întregului colectiv tehnic și artistic al Teatrului Maria Filotti, tuturor celorlalți colaboratori și, nu în ultimul rând, Cătălinei Buzoianu

Mălina Andrei...

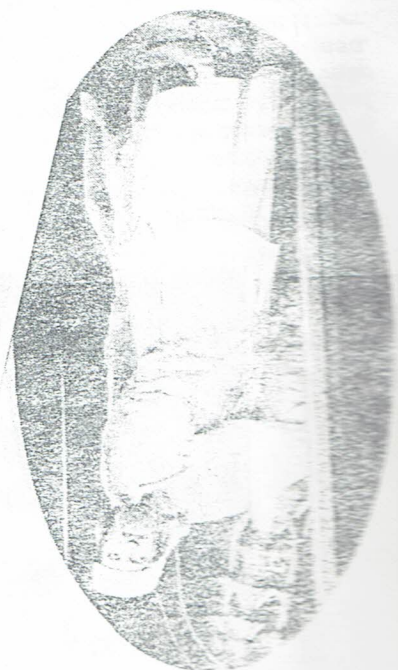
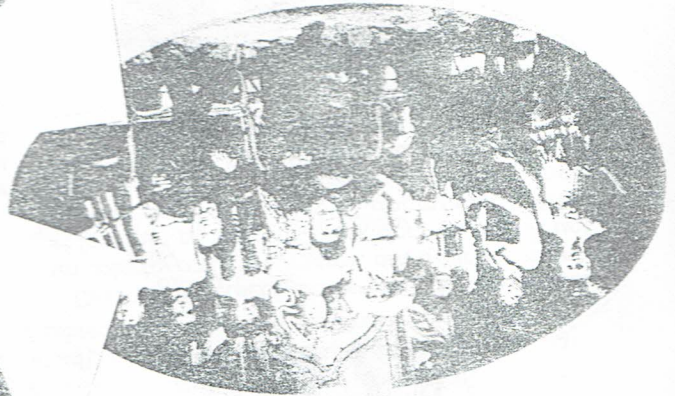
Spectacolul "Chitra Chitrallina" pentru mine înseamnă un prim contact cu Brăila, descoperirea unui mod de existență și conviețuire atât de interesant între etnile din acest loc (împreună cu românii) în care se consumă la cote maxime drame, pasiuni, foarte bine surprinse de Panait Istrati, autorul romanului, dar și de către doamna Cătălina Buzoianu, autorea scenariului după opera respectivă. Munca la acest spectacol n-a fost ușoară când a fost să redescopăr lucruri care s-au pierdut cu timpul și care n-au fost conservate nici aici, nici în altă parte și mă refer în primul rând la dansurile acestei zone; dar fascinația de propunerea regizorală și de scenariu am căutat să redau coregrafic cât mai adecvat și cât mai poetic mirajul acestei părți de lume.

12.10.95

Aștept demult, mă simt ca un suflet care a zăcut multă, foarte multă vreme, sub nămol, pământ înghețat, sau sub zăpadă, a răbdat și-a strâns putere și, deodată, nu știu cum, a tăsnit către lumină ca un ghiocel primăvara.

Și-au venit Dragoș și Irina, dându-i culoare; Mălina și Ileana l-au dat mlădiere și putere, iar Nicu l-a umplut de florul muzicii, suave îi gingase de pe malul Dunării. Atunci, sub răsufierea, mângâierea din gândul și sărutul zânei bune, Cătălina, a prins viață și a trăit și a fost ghiocel viu. Dar asta le este soarta ghiocelilor: să fie rupți și vânduți la piață pe bani buni pentru că la toamnă trebuie pusă ...varză pentru altă lungă iarnă.

Bujor Macrin

Poate că ar fi trebuit să mă nasc în Brăila ca să pot înțelege mai bine acest personaj, pentru că femeile de aici, se pare, se nasc cu o putere fantastică de a trăi, indiferent de consecințe, la temperatură maximă orice eveniment, având tăria de a contopi într-un singur minut lacrimile de fericire cu cele ale tristeții. Chiar și așa, personajul rămâne fascinant pentru mine și sper, dacă voi ajunge să-l interpretez - așa cum dorește doamna Cătălina Buzoianu - să rămân cu ceva de la această Chiră Chiralină

Alina Nedelea

Am tot stat de vorbă cu... Chiralina. Mi-e nespus de dragă. Mi-a dăruit întâlnirea cu Doamna Cătălina Buzoianu și mai multă încredere în mine însămi. Îți mulțumesc din inimă, Chiră Chiralină!

Mihaela Trofimov

Deși un spectacol foarte greu de realizat, cu un colectiv artistic numeros, am trăit experiențe și împliniri pe care mi le-am dorit de câțiva ani. Înaltul profesionalism al doamnei Cătălina Buzoianu și-a pus pecetea și pe rolul meu, "mama Chirei". Sper ca doamna să nu ne uite și să fie alături de noi, de teatrul brăilean

Claudia Bratu

Neranțula... ceea ce o face să strălucească precum apa care a urmărit-o până în ultima clipă, este harul Marel Doamne căreia nu-i voi putea mulțumi îndeajuns niciodată, iar acum, în momentul reîncarnării spiritului sacagitei în mine, nu-mi rămâne decât să strig cu dragoste: "Sărut mâna, Doamnă Cătălina Buzoianu!"

Crina Novac
elevă, clasa a IX-a
Liceul Gheorghe Munteanu-Murgoci

Camil Golub
elev, clasa a VII-a
Liceul Hariclea Harculary Darclee

A fost o experiență extraordinară să lucrez cu Doamna Cătălina Buzoianu și cu colectivul Teatrului Maria Filotti pentru realizarea acestei piese chiar la primul meu contact cu teatrul. Sunt căsănt o parte dintr-un spectacol cursiv și fluent, asemăndător Durdurii care nu se oprește niciodată.

A fost o mare șansa pentru mine să lucrez cu Doamna Cătălina Buzoianu. Este prima mea experiență în domeniul colaborării cu un alt teatru și cred că este o experiență reușită. Sunt efectiv îndrăgostită de rolul pe care îl fac în acest spectacol, acela al unei femei cldate care are o lume numai a ei.

Ina Andruca

Liliana Ghiță

Sunt fericită că fac parte din respirația acestui spectacol. Mă rog Bunului Dumnezeu ca șansa mea să nu se oprească aici.

Mircea Valentin

Nu am un rol mare, dar pentru oricare rol (cât de mic ar fi) trebuie să vrei, să știi și mai ales să lupți să-l faci mare. Și în acest spectacol joc cu aceeași credință, din totdeauna, față de public, în respectul profesiei de actor, iar acum și din adâncul respect față de o mare regizoare, Cătălina Buzoianu

Nicolae Budescu

Distribuit de-a lungul carierei mele de actor în peste 150 de spectacole - de toate genurile - am avut, mai în... tinerețe fericirea să fiu descoperit de marele regizor Henri Colpi pentru rolul Bețivul de la Anghelela din filmul "Codin", turnat după opera celebrului Panait Istrati. Acum trăiesc o nouă fericire prin rolul din "Chira Chiralină", rol pe care mă străduiesc, chiar la anii mei, să-l fac bijuterie, deoarece la "cărna" acestui spectacol este Cătălina Buzoianu, brăileanca noastră, una dintre cele mai mari regizoare pe care le-a avut și le are teatrul românesc.

CHIRA CHIRALINA

Scenariu de Cătălina Buzoianu, după Panait Istrati

Stavru	Bujor Macrin
Adrian	Ciprian Nicolăiasa
Mihail	Cornel Cimpoe, Jarcu Zane
Joița	Simona Cimpoe
Trecători	Nicoleta Brânzia, Pavel Jean, Gaby Grigore, Theodora Radu, Gheorghe Moldovan, Dan Burghilea, Mihai Decianu, Violeta Haret, Ionica Pânzaru, Dan Moldoveanu
Poetul	Mircea Bodolan
Cântăreța	Wanessa Radu
Zincuța	Ina Andriucă
Kir Nicola	Mihai Stoicescu
Izvoreanu	Valentin Terente
Tatăl Tincuței	Gheorghe Moldovan
Tincuța	Doinița Purnavel
Frații Tincuței	Dan Burghilea, Cristian Simion
Mătușa Tincuței	Liliana Ghiță
Nuntași	Nicolae Budescu, Anghel Deac, Mihai Stoicescu, George Șofrag, Dan Burghilea, Cristian Simion, Simona Cimpoe, Jarcu Zane, Cornel Cimpoe, Dan Moldoveanu, Gaby Grigore, Violeta Haret, Nicoleta Brânzia, Profira Serafim, Monica Zugravu, Ionica Pânzaru, Liliana Ghiță, Florin Chirpac, Theodora Radu, Jean Pavel, Mirela Iftimie
Țiganca	Emilia Mocanu
Mama Chirei	Claudia Bratu
Chira	Alina Nedelea, Mihaela Trofimov
Dragomir	Camil Golub
Tatăl Chirei	Mircea Valentin
Fratele mare al Chirei	Jarcu Zane, Cristian Simion
Musafiri	Mihai Decianu, Dan Burghilea
Neranțula	Crina Novac, Alina Nedelea
Adrian, copil	Cosmin Manolache
Epaminonda	Cosmin Oprea, Dan Burghilea
Miu	Cătălin Petrescu
Rapsodul	Nicolae Budescu
Cosma	George Șofrag
Ilie	Costel Burlacu
Barcagiul	Dan Moldoveanu
Nazim Efendi	Florin Chirpac
Patroana	Liliana Ghiță
Dame de consumație	Ionica Pânzaru, Profira Serafim, Luminița Ioan, Violeta Haret, Mirela Iftimie, Gaby Grigore, Monica Zugravu, Nicoleta Brânzia
Domni bine	Nicolae Budescu, Mihai Stoicescu, Gheorghe Moldovan, Anghel Deac, Florin Chirpac, Dan Moldoveanu, Cristian Simion, George Șofrag
Palicarii	Wanessa Radu, Costică Burlacu, Marian Jantea, Gino Lemnaru, Cătălin Petrescu, Iulia Toea Mureșan

Regia: **CĂTĂLINA BUZOIANU**

Scenografia și costumele: **IRINA SOLOMON, DRAGOS BUHAGIAR**

Muzica, orchestrații, aranjamente vocale, prelucrări: **NICU ALIFANTIS**
Au fost cântate prelucrări ale cântecelor: *Barca pe valuri* (Ivanovici), *Balada Chira Chiralina* (folclor românesc), *Ia-ți, mureasă, ziua bună* (folclor românesc), *Nureasca* (folclor românesc), *Hora țigănească* (folclor țigănesc), *Monousis* (folclor grecesc), *Nerantzoula* (folclor grecesc), *Ego Horizo* (folclor grecesc), *Aghonia* (folclor grecesc), *La noi, la Brăila* (folclor spaniol) ■ S-a auzit la telefon: *Ai milă, te implor rămadă* (Elena Georgel-Rădulescu), *Cântec trolez* (Luis Marcovici), *Sărba din Paris* (Barbu și Dănuț Ciolac), *Caravana* (Edly Rosner) ■ Textul cântecului *Ciocărlia*: Cătălina Buzoianu ■ Au cântat și jucat trei rapsozi de seamă al cătații: *Wanessa Radu* (voce, vioară), *Mircea Bodolan* (voce, buzuky, percuție), *Nicolae Budescu* (voce) ■ Corul: *Liliana Ghiță*, *Nicoleta Brânza*, *Simona Cîmpoae*, *Probra Serafim*, *Violeta Haret*, *Gaby Grigore*, *Monica Zugravu*, *Mirela Iftimie*, *Anghel Deac*, *Gheorghe Moldovan*, *Mihai Stoicescu*, *George Soțag*, *Florin Chirpac*, *Cornel Cîmpoae*, *Dan Moldoveanu*, *Dan Burghilea*, *Cristi Simion* ■ Au mai cântat: *Buyor Macrin* (voce), *Ciprian Nicolăiasa* (voce), *Liliana Ghiță* (voce), *Claudia Bratu* (voce), *Crina Novac* (voce) și copiii *Theodora Radu*, *Camil Golub*, *Cosmin Oprea* (voce) ■ Meșteri de instrumente: *Dumitru (Mitică) Bitlan* (instrumente din lemn) și *Nelu Pascu* (instrumente din alamă) ■ Consultanț pentru limba greacă: *Neofitos Alexandru* (Comunitatea Elenă)

Editor & producător muzical: **Toji Productions**
© Copyrights, 1996 **Nicu Alifantis & Toji Productions**

Miscare scenică & coregrafia: **MĂLINA ANDREI**
Expresia vocală: **ILEANA CĂRSTEA-SIMION**

Sufleur: **Ioana Dragu**
Coordonator tehnic: **Ecaterina Muresan**
Asistent regie tehnică: **Viorica Deheleanu**
Regia tehnică: **B. Toea**

Lumini: **Aurel Cosma, Manole Grigore**

Colaboratori tehnici:

Pictură: Tudorel Sisol, Svetlana Potângă
Croitorie: Traian Moccăniță, Ana Ciobanu, Ionel Stoian
Tapiterie: Petrică Ciobanu, Titu Sasu
Tămplărie: Viorel Urse, Dumitru Băltan, Doru Viscovsch
Recuzită: Costică Simionica, Ionel Spălatu
Perucherie: Rica Grigore, Nadia Simioniceanu
Cabiniere: Maricica Cherecheș, Doina Dănilă, Cărbunaru Vasilia
Măștiști: Nelu Pascu, Aurel Cărbunaru, Gheorghe Nistor, Gheorghe Bănă, Gheorghe Ganea, Viorel Cărnăruț, Mircea Bănă
Personal sala: Mioara Cerviș-Costache (inspector sală), Smaranda Mocanu, Elena Arbuncea, Doina Dascălu,
Electrică: Aurel Cosma, Manole Grigore, Mihai Andrei
Agentia de bilete: Evi Deheleanu, Mary Rusen

"(...)Panait Istrati omul este învins de creator, autoportretul face loc profesiei de credință. Este aici o asumare dramatică a condiției de scriitor. Biografia este sacrificată în favoarea literaturii. Planul existențial devine secundar sau, mai bine zis, este absorbit în creație. Există de aceea în toate confesiunile lui Panait Istrati un soi de exclusivism al conștiinței literare, frenetic și autoritar în primul rând cu sine. Omul trecuse prin inimaginabile umilințe și mizerii și chiar încercase, într-un moment de disperare, să se sinucidă, act suprem ce exprimă refuzul vieții; scriitorul are însă o idee foarte înaltă despre literatură și i se atașează pentru toată existența, punând responsabilitatea creatorului mai presus decât orice. Intransigența lui este absolută și nu acceptă nici o tranzacție și nici un compromis. Va sfârși prin a fi un mare izolat. Un învins? Nicidecum: un învingător. Printre cei dintâi în acest secol, Panait Istrati a arătat că un mare scriitor trebuie să fie și o mare conștiință. Literatura pe care scris-o este, toată, o mărturie zguduitoare asupra condiției umane. Chira Chiralina, prima carte a lui Panait Istrati și totodată cartea de care numele său este cel mai strâns legat, aparține unei mari serii literare, poate seria cea mai fecundă, în orice caz cea mai caracteristică pentru secolul nostru: literatura mărturiilor și a confesiunilor. Această carte are, de altfel, în chip de prefață două mărturii: a lui Romain Rolland, căruia i se datorează în eternitate intrarea lui Panait Istrati în literatură, și a noului scriitor. Apoi, să nu uităm că românul Panait Istrati a debutat, în mai 1924, cu o carte scrisă în limba franceză și publicată la Paris: având ceva esențial de spus lumii a făcut-o în limba unei mari culturi. A redat-o pe urmă limbii sale materne, scriind-o încă o dată, în românește. Să-i ascultăm mărturisirea, acum când, pentru prima dată, sunt editate împreună cele două cărți (...)"

Mircea Iorgulescu

Clina Chiralina a venit la Brăila

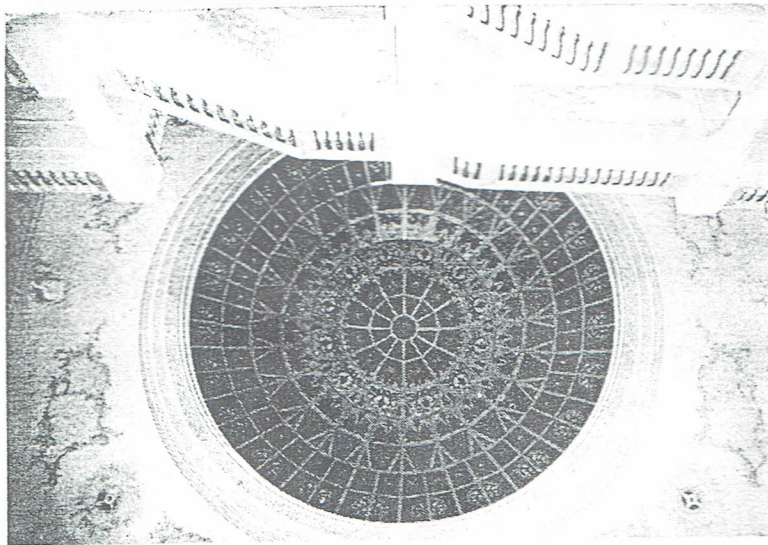
Ce înseamnă Chira Chiralina pentru

teatrul brăilean?

Înseamnă ieșirea dintr-o stare de relativă modestie artistică printr-un superspectacol pe care îl dorim să fie un eveniment artistic național local și național, ci și european. Cum a fost posibil acest lucru?

Cetatea a "strigat" și fiii ei au venit acasă: Doamna Cătălina Buzolanu, Nicu Alifantis, Dragoș Buhagiar. Spectacolul Chira Chiralina este o poveste istorică despre starea de legendă care a fost și va fi mereu Brăila. "Ca să fii pretutindeni, trebuie să fii undeva. Acest undeva, întotdeauna, a fost pentru mine Brăila", spune marea noastră vagabond, Panait Istrati. Sunt sigur că acest undeva, Brăila, va rămâne un crez afectiv și profesional pentru Doamna Cătălina Buzolanu care, sperăm să fie pentru totdeauna alături de teatrul nostru, alături de Brăila, a cărei fiică de onoare este.

Ion Bălan

Avem nevoie de teatru

0ricâte schimbări au avut loc și vor avea loc în viața economică și socială a omenirii, teatrul rămâne acel spațiu privilegiat în care omul reflectează asupra condiției sale existențiale și istorice, pentru că opera dramatică reprezintă actul de cultură în care toți oamenii se pot regăsi. Fiecare tip de dialog ne eliberează de tristețea singurătății noastre și ne face mai conștienți de dimensiunea noastră comunitară. Teatrul nu este numai o manifestare a societății civile, ci, mai curând, una din condițiile cerute de nașterea acestei societăți. Avem, deci, nevoie de teatru. Brăila, spre cinstea ei, se poate bucura de existența acestei instituții. Cum ar arăta Brăila fără teatru? Cum ar reacționa oamenii dacă n-ar exista teatru? Ar arunca

probabil vina asupra celor ce nu stăruie să ființeze la Brăila un teatru profesionist, manifestându-și dorința de a fi beneficiarii actului de cultură autentic. Cu toate acestea, câți dintre brăileni, unii cu pregătire și funcții importante, n-au mai cumpărat de ani de zile un bilet de teatru, n-au făcut din acest gest simbolic un obicei al familiei? Să fi dispărut definitiv vremurile când atmosfera creată în sălile de spectacol, prin tînuta și interes, era un semn al civilizației? Trăim într-o societate grăbită, plină de întrebări și de neîmpliniri, cu tendința primediosă de marginalizare a culturii în general și a teatrului în special. Ar fi trist dacă teatrul ar dispărea din viața noastră! Teatrul e mai mult decât o Artă, el este un fenomen de civilizație complexă și dispariția sa ar accentua neîmplinirile acestui Iumi.

Avem nevoie de teatru!
Teatrul are nevoie de noi!
Avem nevoie de dialog!

Profesor Veronica Dobrin

MULTUMIM:

tuturor celor care au fost alături de Teatrul Maria Filotti, tuturor celor care au înțeles că el este al Brăilei, în această excepțională ocazie

Consiliului Local Municipal
Instituției Primarului
Consiliului Județean
Prefecturii județului Brăila
Inspectoratului pentru Cultură
Centrului Județean pentru Conservarea și Valorificarea
Tradiției și Creației Populare
Inspectoratului Școlar
Școlii generale *Mihai Eminescu*
Școlii generale *Ion Creangă*
Liceului de Artă *Hariclea Harțularu Darclée*
Liceului *Nicolae Iorga*
Liceului *Gheorghe Munteanu-Murgoci*
(care au elevi în distribuție)
Liceului Forestier
Brăilenilor care au donat obiecte de epocă spectacolului
Chira Chiralina, în special familiei Meiroșu

SPONSORILOR

S.C. TRACON S.R.L.
S.C. MECON S.A.
S.C. BRAICONF S.A.
S.C. COCA COLA
S.C. VERMATA S.A.
S.C. SANAB S.A.
S.C. PAL S.A.
S.C. BRAIGAL S.A.

S.C. ROMGAL SA
S.C. SEMBRA SRL
S.C. RÂMNICELU SA
S.C. NOVA SRL
S.C. VINALCOOL SA
S.C. HORTICOLA SA
S.C. SIGMA SA
S.C. CEPROHART SA
S.C. PAPER PRINT SA

DESIGN ȘI TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: MARIA PUȘCACIU - REDACTARE ȘI
CORECTURĂ: MIHAI GEANOPOL - FOTO: MARIAN ECMEGIAN - CULEGERE: ALGI PETROVICI
CONSULTANT: DRAGOȘ BUHAGIAR
TIPARUL EXECUTAT LA PAPER PRINT INVEST BRĂILA

